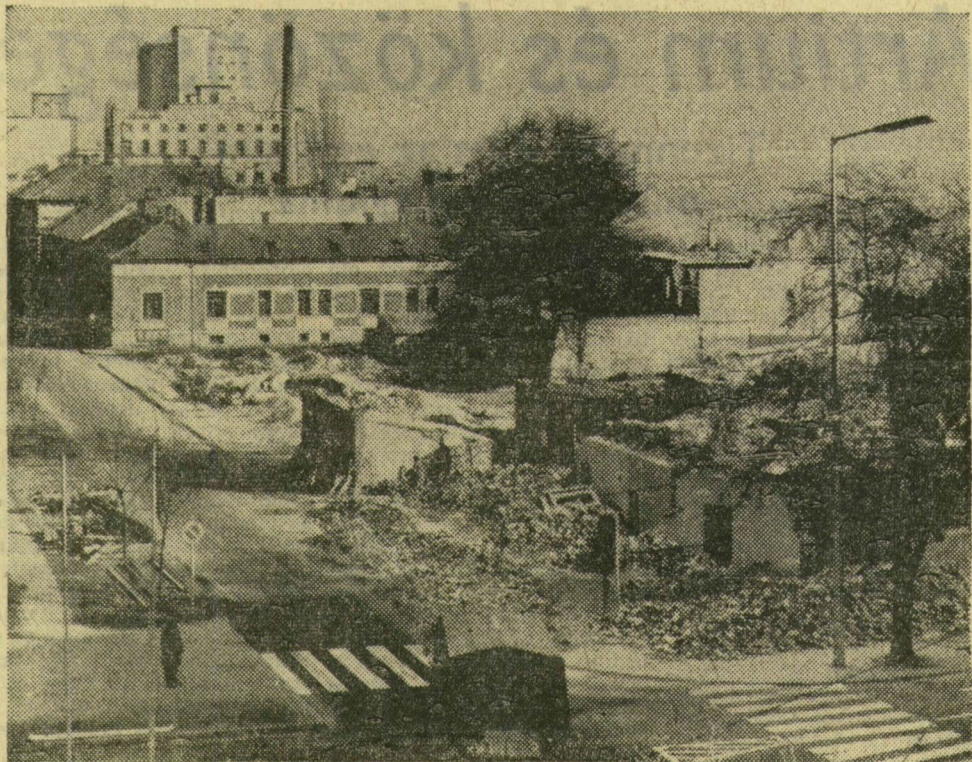

Újévi számunkban hírt adtunk arról, hogy Szegeden felépült egy kacsalábon forgó szálloda a Maros utca és Lenin körút sarkán, de az természetesen csak szilveszteri tréfa volt. A valóság még másképpen fest. Nagy területen folyik itt a bontás, több ház helyén már csak téglarakások vannak, s azokat is fokozatosan eltakarítják. Kell a hely a szállodának is

Magyar— koreai árucsere

A Magyar Népköztársaság és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kereskedelmi delegációi között a barátság és kölcsönös megértés légkörében lefolyt tárgyalások eredményeképpen szerdán Budapesten aláírták az 1974. évi magyar—koreai árucsere-forgalmi és fizetési megállapodást. A mostani megállapodás a tavalyihoz képest a kölcsönös áruszállítások mintegy 10 százalékos növelését irányozza elő. Magyarország különféle műszereket, híradástechnikai cikkeit, gyógyszereket, vegyszereket és egyéb árukat szállít a KNDK-ba, s onnan többek között szerszámokat, magnezit klinkert, vegyőket, könnyűipari árukat vásárol. A megállapodást Tordaj Jenő és Pang Gi Jong külkereskedelmi miniszterhelyettesek írták alá.

A koreai miniszterhelyettes fogadta dr. Bíró József külkereskedelmi miniszter. (MTI)

áremelkedések terhét. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy az infláció ellen, a baloldali által szervezett tiltakozó megmozdulásban a munkások mellett tömegesen vettek részt kiskereskedők, továbbá értelmiségiek, kisiparosok és parasztok is.

A kommunisták ezt az összefogást igyekeznek átfogó jellegűvé fejleszteni. Nagymértékben elősegítheti ezt a szocializmus franciaországi megvalósításának programja, amelyben fontos helyet kap az új kultúra kialakítása, valamint az a gondolat, hogy a francia viszonyok között a kisvállalkozók is megtalálhatják a maguk helyét a szocializmus építésében. Hasonló szellemben fogalmazta meg a társadalom strukturális átalakításának koncepcióját az Olasz Kommunista Párt is.

A szövetségi politika, tartalmát tekintve, osztályok és rétegek összefogását jelenti, de a politikai tevékenység gyakorlatában ez mint pártok és szervezetek kapcsolata jelentkezik a fejlett tőkés országokban. A kommunista pártok jelenleg még nem tűzhetik célul, hogy saját zászlajuk alatt tömörítsék valamennyi dolgozó osztály és réteg nagy többségét. Még azokban az országokban sem lehetséges ez, ahol a kommunisták nagy tömegpárttal, jelentős szavazótáborral rendelkeznek.

A társas világban. Mexikótól az NSZK-ig politikai harcok színterén jeles szerepet játszanak a dolgozó osztályok, az értelmiség, a diákság olyan mozgalmak, amelyek a hagyományos párterkeken kívül állva küzdenek a monopóliumok uralma, a szabadságjogok korlátozása, az impe-

ENSZ-delegáció hazánkban

A számítástechnikai oktatást
tanulmányozzák

Sikeresev évet zárt a számítástechnikai szakemberek magyarországi képzésében a nemzetközi számítástechnikai oktató központ — állapította meg Leonce R. Bloch, az ENSZ fejlesztési programja (UNDP) európai hivatalának helyettes igazgatója, akinek vezetésével ENSZ-delegáció érkezett Magyarországra.

Mint ismeretes, Budapesten három éve alakult meg a nemzetközi számítástechnikai oktató központ. Célja, hogy néhány éven belül a hazai szakemberek képzése mellett nemzetközi oktatóbázissá váljék. Erre a célra 1973 és 1977 között 2—2 millió dolláros támogatást kap az UNDP-től a központ az oktatógárda továbbképzésére, és az oktatás berendezéseinek korszerűsítésére. Az 1973-as oktatási év befejezése alkalmából az ENSZ-szakértők most tájékoznak az eddigi eredményekről, és tárgyalnak a továbbfejlesztésről, valamint az ENSZ

hozzájárulásainak kiterjesztéséről.

Az 1973-as oktatási évben csaknem 8 ezer hallgató vett részt a számok tanfolyamain.

A tervek szerint jövőre a fejlődő országok számítástechnikai szakemberei is részt vesznek a tanfolyamokon.

Kádár-kötet Jugoszláviában, Tito-kötet Magyarországon

Jugoszláviában a Belgrádi Kommunizt és az újvidéki Fórum Könyvkiadó gondozásában szerb—horvát nyelven megjelent Kádár János, az MSZMP Központi Bizottsága első titkára 1957 és 1972 közötti beszédeinek és cikkeinek válogatott gyűjteménye „A szocialista Ma-

Munkáshól — vezető

Milyen természetességgel hangzott az államosítás utáni esztendőkből: munkáshól — vezető. Gyakorta megessett, hogy egyik napról a másikra az esztendőapadtól vagy más műhelyből az igazgatói székig ívelt fel a munkáshól vezető. Olyanok kerültek a vezető posztokra, akiknek még tanulniok kellett az irányítás művészetét, sőt sok szakmai dolgot is, a néphez, a párthoz való tántoríthatatlan hűségük azonban többségüket átsegítette ezeken a nehézségeken.

S mi a helyzet manapság? Emelkedésük kevésbé látványos ugyan, de a munkások legjobbjai közül mostanában is szép számmal kerülnek ki vezetők, irányítók. Mint például a Tisza Bútoripari Vállalat szegedi gyárában, ahol Juhász László igazgató és Fortuna István párttitkár egész sor munkáshól lett vezetőt neveztek meg. S néhány olyan kiváló fizikai dolgozót is, akiknek előrehaladását egyengetik, a gyár fejlődésével összhangban. Mostani nagy beruházásuk nyomán nő a termelés, több vezetőre lesz szükség, s ők híveit a „saját nevelésnek”.

Személyes példával

— Mik az előnye annak, ha valaki a saját műhelyében előbbre lép, ha az egykori társból „főnök” lesz? — Nem könnyű kérdés ez, hiszen bizonyos hátrányokkal is számolni kell. Főleg az idősebb dolgozók részéről elhangzottak már csipős megjegyzések is: „te nemrég még itt dolgoztál velem, most meg mit akarsz?” S nehéz az ilyen feszélyezett, kényes helyzetben megtalálni a meg-

felelő hangot, elérni, hogy ne „a görét”, hanem a munkatársat lássák az utasításadoban továbbra is.

Igy vélekednek a vezetők. Fortuna István maga is ezt az utat járta, 1951-ben asztalosként kezdte. 1957 óta művezető, s öt éve párttitkár a több mint 160 dolgozónak kenyeret adó gyárban.

Szép szakma az asztalosoké — sokaktól hallottam már, s elnézve a gyár szép termékeit, nem nehéz elhinni, hogy a szakmaszeretethez sok köze van a termelési kedvhez, az emberek fejlődéséhez.

Asztalosból a szerelőműhely vezetőjévé lépett elő Laczkó István. A technikum esti tagozatán tanult, úgy lett a gyártáselőkészítő vezetője Kiss Károly. Hasonlóképp a több tudás révén került magasabb beosztásba Zseli József is. Meg Sebők György is, aki 23 esztendeje dolgozik már a bútorgyári öreg falak között.

Aki „innen indult és ide érkezett meg”, ismeri már a munka csínját-bínját, a fogásokat, fortélyokat, az emberek jellemét, érzékenységét, ambícióját. És ez neki is jó meg a közösségnek is. Ilyenformán a „senki sem lehet próféta a saját hazájában” — avagy gyárában — mondás ezen a téren érvénytelen. A helyi tapasztalatok nagyon sokat számítanak. S politikai-erkölcsi tőkének sem kevés egy-egy ilyen személyes példa, meggyőzőbb sok beszédnél, ha valaki újra odaáll a géphez, a munkapadhoz: „nézd, ezt így kellene csinálni”. Vagy: „ez ez a hiba”. Akit a munkások annak idején munkatársaként elismertek, annak tekintélye lesz a továbbiakban vezetőként is. S mert másképp ítéli meg a fizikai munkát, másképp tud igényt támasztani vagy megítélni szakmabeli vagy egyéb igények jogosultságát.

„Ez egy boldog év volt”

A párttitkár bemutatja Berényi Ferencet. Fiatalember, alig 28 esztendő. Kisiparosnál szerezte meg a szakmunkáslevelet, aztán idejött, 1964-ben. 1967-ben KISZ-titkárrá választották. 1969. decembere óta párttag.

Egymás után sorolja a műhelyeket, melyekben dolgozott. Jó iskola volt ez, alaposan megismert mindent — és mindenkit. Szakmaismeret, emberismeret — mind a kettő kell a vezetőnek. S persze

a több tudás is: 1973-ban technikus oklevelet kapott az esti tagozaton. Még el sem végezte, már kiemelték: minőségi ellenőrzés, gyártásköri ellenőrzés, végtérmekeztél lett a feladatköre.

A fiatalokról kérdezem: hogyan látja, van-e bennük ambíció a tanulásra, a vezetői beosztás kiérdemelésére?

— Elég sokan elhatározzák, hogy tanulni fognak. De nem olyan könnyű ezt meg is valósítani a napi munka mellett. Mi is hatan jelentkeztünk, s végül hárman kaptunk oklevelet.

— Milyen volt a programja akkoriban?

— Minden másnap reggel 5 órától este 9-ig távol voltam a családomtól. Délután 2-ig dolgoztam, háromra mentem az iskolába. A szabad délutánokra meg majd mindig esett valami mozgalmi munka. Szóval nem adták ingyen ezt a képesítést. Mégis azt mondom: megérte.

Felesége is a gyárban dolgozik. Hároméves kislányuk van. — Ez egy boldog év volt — mondja 1973-ra. Októberben egy 2 plusz 2-es szövetkezeti lakást kaptunk Tárjánban. A vállalat 10 ezer forint kamatmentes kölcsönrel is segített bennünket.

— Kit vall tanítómesterének?

— Először Molnár Máttyás, aztán Csúri Mihály keze alatt tanultam.

Nagy akarattal

Molnár Máttyás maga is munkáshól lett vezető. A hatvanas évek elején a rezsisztalosoknál volt csoportvezető: olyan ember, aki maga is a többivel dolgozik, de egyszersmind irányít is. Ezt különben, mint a kiválás első jelét, más gyárakban, szakmában is nyomon lehet követni, például a brigádevetőknél. S ha valaki megállja a helyét egy ilyen beosztásban, utat nyit magának följebb is. Molnár Máttyás ma a felületkezelő művezetője.

S végzett technikus.

— Hallom, hogy kitűnően végzett?

— Igen. Pedig ott volt a két gyerek már akkor is, az egyik még csak csecsemő — úgyhogy a feleségemnek is több gondja-dolga volt az én tanulásom mellett.

Azt mondja: akarat kell hozzá. Mégpedig nagy.

Akarat — ez a kulcsszó a munkáshól vezetővé válásnak. Ez vezet minden tudás birodalmába.

Simai Mihály

Új típusú szállítóheveder Bányatűzben eloltja önmagát

Bányatűz esetén a veszedelmet növelik a gyakran több kilométer hosszúságú, gumi alapanyagú, gyűlékony szállítóhevederek, s azok égéstermékei. Ezért a süjtőlétől, illetve gázkibocsátástól veszélyeztetett hazai bányáinknak új típusú ilyen hevederek gyártását kísérelték ki a Taurus Gumigyár szegedi gyáregységében.

Az eljárás lényege, hogy ezeknek a szállítószalagoknak a textilszövet alapanyagát különlegesen impregnálják, amellyel olyan kaucsukkeveréket használnak fel, amely nehezen fog tüzet.

Amennyiben mégis meggyúlad, akkor olyan gázokat fejleszt, amelyek elzárják az oxigéntől, s így a heveder lényegében önmagát oltja el. Ezekből az egyébként önkilótnak nevezett szállítószalagokból az első szállítmányokat Tatabányára küldték. Az év végéig mintegy 20 000 méter ilyen hevedert gyártanak, s folyamatosan ellátják az országot mindazon bányáit, amelyeknél — az Országos Bányaműszaki Felügyelet megítélése szerint is — fokozott tűzbiztonságra kell törekedni.

Gyenes László